

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/278/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311213853
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4311213853.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, zastúpená advokátom a konateľom Tomášom Kušnírom, proti odporcovi: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. D., J. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova č. 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 1.634,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 04. októbra 2012 č.k. 9C/119/2012-93, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 189,60 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,12 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č.6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,3 OSP pre späťvzatie návrhu pred začatím pojednávania a rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Zároveň podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok vo výške 91,37 eur, krátený o 6,63 eura, ktorý bude vrátený cestou Daňového úradu Bratislava. V dôvodoch uviedol, že dňa 10.10.2011 vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 11Ro/400/2011-20, ktorý bol zrušený uznesením č.k. 11Ro/400/2011-36 zo dňa 18.04.2012 z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. Pred začatím pojednávania vo veci samej navrhovateľ dňa 04.10.2011 súdu písomne oznámil, že berie návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Súd podľa § 96 ods. 1 OSP rozhodol tak, že bez ďalšieho, konanie vo veci zastavil, pretože k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním. O trovách účastníkov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže konanie bolo zastavené pred začatím konania vo veci samej. Rovnako súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, čo odôvodnil tým, že do konania vstúpil dňa 03.05.2012 sám z vlastného podnetu, nepredložil plnú moc od odporcu na zastupovanie, vzniesol námietku premlčania bez právnej argumentácie týkajúcej sa tejto veci a uplatnenú náhradu trov za dva úkony právnej služby nešpecifikoval. Námietku premlčania tak súd prvého stupňa vyhodnotil ako všeobecnú, bez vzťahu ku skutkovým okolnostiam danej veci a bez konkrétneho právneho zdôvodnenia. Okrem toho poukázal na to, že do konania vedľajší účastník vstúpil v čase, keď už bol vydaný platobný rozkaz, pričom odpor proti platobnému rozkazu podal vedľajší

účastník až po tom, keď navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. S poukazom na uvedené nebolo podľa názoru súdu prvého stupňa zrejme, za aké dva úkony právnej služby si náhradu trov uplatnil.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v danom prípade mal súd prvého stupňa o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť, zavinil že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Poukázal na to, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Zastal názor, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal v konaní úspech, poukázal na iné rozhodnutia odvolacích súdov SR. Na základe uvedeného žiadal uznesenie zmeniť v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vrátane odvolacieho konania v celkovej výške 331,22 eura, resp. zrušiť uznesenie súdu v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Svoje závery oprel aj o rozhodnutia iných odvolacích súdov SR. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi a vo výroku o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostala iba časť týkajúca sa nepriznania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 04.10.2011 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.634,48 eura spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd prvého stupňa dňa 10.10.2011 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 11Ro/400/2011-20, ktorým odporcovi uložil povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 1.634,48 eura spolu s úrokom z omeškania 13% ročne zo sumy 1.140,53 eura od 09.12.2006 do zaplatenia, nahradil trovy konania vo výške 98 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 283,59 eura alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Uznesením č.k. 11Ro/400/2011-36 zo dňa 18.04.2012 súd prvého stupňa platobný rozkaz č.k. 11Ro/400/2011zo dňa 10.10.2011 zrušil z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.05.2012 vstúpilo do konania Spotrebiteľské združenie OSA ako vedľajší účastník na strane odporcu a zároveň v písomnom vyjadrení vznieslo námietku premlčania a právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.07.2012 navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznať. Písomným podaním zo dňa 06.07.2012 doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.07.2012 podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom opätovne vzniesol námietku premlčania a zároveň si vyčíslil trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a odpor zo dňa 06.07.2012) vo výške 261,31 eura. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa

bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť.

V prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

V danej veci odporca odvolanie nepodal, ale podal odvolanie vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu a odvolaním napadol výrok súdu prvého stupňa o trovách konania, ktorým mu súd nepriznal náhradu trov voči navrhovateľovi.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Argumentáciu súdu prvého stupňa, ako aj navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Odvolací súd dodáva, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi, nekorešponduje so znením ust. § 146 ods. 2 vety prvej OSP, pretože súd prvého stupňa sa nezaoberal náhradou trov konania z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska zavinenia zastavenia konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v sume 189,60 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie k veci so

vznesenou námietkou premlčania zo dňa 24.04.2012) podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb . Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 71,37 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 1.634,48), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 71,37 +7,63) v sume 15,80 eura (§ 18 ods. 3) . Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd sumu 189,60 eura (2x 71,37 +2x7,63+2x15,80) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP). Za účelne vynaložené trovy vedľajším účastníkom nepovažoval odvolací súd podanie odporu proti platobnému rozkazu v ktorom opätovne vzniesol námietku premlčania, pretože tento úkon bol z procesného hľadiska právne bezvýznamný.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 20,12 eur (zo základnej tarifnej odmeny 189,60 eura), režijného paušálu 7,63 a DPH vo výške 3,36 eura) , ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.